

[Jane Oksen]

undersøgelse. De ønsker også strammere regler, og det mener vi rent ud sagt betyder flere pædagoger beskæftiget.

Fru Jytte Andersen har tidligere udtalt om disse ordninger, at hun ønsker at sikre et forsvareligt pædagogisk niveau, og at betalingsbetingelserne burde være ens over hele landet. Hvorfor dog det? Har man ikke lov til at tage forskellig betaling? Måske kan man køre ordningen billigere i én kommune end i en anden. Fra Fremskridtspartiets side så vi gerne, at forældrene betalte de fulde omkostninger ved en skolepasningsordning, og det kan lade sig gøre til en rimelig pris, hvis vi ikke holder så stramt på pladsbehov, indeklima, pædagogbemanding osv. Fordelen ved disse skolefritidsordninger skulle netop være, at vi ikke behøver at skele så skarpt til de meget stramme regler, der tit er på vore andre institutioner.

Vi mener kort sagt, at kommunerne selv kan klare det. Hvis vi ser på den nye skolestyrelseslov, der tilstræber at give forældrene større medbestemmelse, ville det være ganske naturligt, om forældrene selv besluttede, hvorledes disse ordninger skulle fungere. De er meget populære. Der bliver flere og flere af dem, og vi mener overhovedet ikke, der er behov for en undersøgelse, som allerede er i gang. Der er allerede lavet masser af rapporter. Man har arbejdet med disse problemer i årevis i kommunerne, i Kommunernes Landsforening og i Sammenslutningen af Sociale Udvalg. Det, der oftest har været problemet, er, om de skulle høre under bistandsloven eller skolelovgivningen, men det bør være en valgmulighed for de enkelte kommuner, hvordan de vil køre pasningsordningerne for skolebørn.

Kort sagt kan jeg sige, at Fremskridtspartiet overhovedet ikke mener, der er behov for denne undersøgelse, og vi vil stemme imod forslaget.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre synes vi, det er en god idé at få vurderet skolefritidsordningerne, som er en relativ nyskabelse i udbudet af dagtilbud til børn.

Det blev foreslået af Udvalget om Børns Dagligdag, at der blev foretaget en sådan undersøgelse, og vi er tilfredse med, at ministeren nu har iværksat den. Vi vil afvente resultatet, og derefter tager vi naturligvis stilling til, om det er nødvendigt at ændre loven.

Vi finder altså beslutningsforslaget overflødigt.

Glønborg (KRF):

Der er to elementer i forslaget. Det ene er, at der skal laves en undersøgelse, og det er vi fra Kristeligt Folkepartis side ganske godt tilfreds med.

Vi har bemærket, at der mangler et par punkter i forhold til Udvalget om Børns Dagligdags liste, nemlig om børn med særligt behov for støtte, f.eks. handicappede. Der mangler også lidt om samspil med frivillige organisationer, og det kan undre, at man har glemt at få det med, når man i øvrigt nogenlunde har fulgt udvalgets liste. Vi konstaterer nu, at ministeren faktisk har sat undersøgelsen i gang.

Så er der det andet element, nemlig at der skal fastlægges et regelsæt, og det er vi noget betænkelige ved.

Vi er også bange for, at vi bliver uenige om, hvad der ligger i pædagogisk kvalitet. Det er nok svært at definere, men naturligvis kunne det være interessant at få en drøftelse. Jeg vil dog for at være imødekommende sige, at Socialdemokraterne altid har fået skyld for, at når man snakker pædagogisk kvalitet, bliver det sat lig med formel uddannelse. Henvisningen til formel uddannelse er svagere i forslaget end i den opremssning, der er lavet af Udvalget om Børns Dagligdag, så der er ikke på forhånd lagt op til konfrontation mellem os på det felt.

Jeg går ud fra, at der bliver lejlighed til at diskutere resultaterne af ministerens undersøgelse i udvalget på et eller andet tidspunkt. Nu er det ikke mig, der sidder i udvalget. Det er hr. Lys-holm Christensen, men han er fraværende i dag. Derfor er det mig, der har fremført tanker-ne på hans vegne.

Jytte Andersen (S):

Det ville være synd at sige, at jeg kunne takke for en bred tilslutning til forslaget. Sådan er situationen ikke.

Men for at tage det sidste først, som hr. Glønborg efterlyste – altså en lidt bredere vurdering af, hvad kvalitet er – så kan man sige, at i mange af de skolefritidsordninger, vi har set i disse år, og som ministeren også sagde favner ret mange børn, er der nogle gode eksempler på, hvad kvalitet ikke er. Det er f.eks. at stuve børn ned i brandsikringsrum, op på 1. sal eller 80 børn til